

פברואר 2011

דוד - משה בן עמי

גבי היקר, גבי שלנו,  
נקטפת מאיתנו, אינך עוד עימנו.  
השעון עמד, נדם מלכת,  
בארץ היפה, המושכת ונושכת.  
הארץ בה שדות הרים וכבשים.  
הארץ בה רגלינו, יותר לא נשים.  
הארץ בה איבדנו את גבי ועופר,  
לא תוכל לפצותנו בכל הון או כופר.  
גבי, היית לי אחיין מיוחד,  
ליווית את חייך הקצרים כביד ביד.  
זוכר אותך תינוק חמוד, נמרץ, שנון ומבטיח,  
ובכל אשר נגעת היית מצליח.  
השלווה שהייתה נסוכה על פניך,  
לא הסגירה כל אשר השארת אחריך.  
השארת מורשת,  
של דמות מיוחדת, כובשת.  
השארת מורשת של אומץ ותבונה,  
שכמותה לא זכו הרבה בכזו מתנה.  
על כולם היית אהוד,  
בבית, במשפחה, על חברים ובגדוד.  
כל אשר בך פגש, היה כה נרגש,  
היית כנסיך, עלם מתוק מדבש.  
קשה לנו להשלים עם האובדן,  
והרי אשר לך קרה, הוא לא יאומן.  
במקום פסטורלי יפה ומבטיח,  
ברעד אדמה אותך מהחיים הוא הדיח.  
גבי שלנו אותך לא נשכח, היית לכולם כרע כאח.  
לא מאמינים שסיימת חייך הקצרים כך.  
דמותך תהיה מול עיננו תמיד,  
מלא הלב מזכרונות עבר ואין עתיד.  
גבי שלנו האהוב המיוחד והיחיד,  
יהי זכרך איתנו לעד, לתמיד.....  
ות.נ.צ.ב.ה.